“Zaplijenili smo hranu na dan Hajbera, tako da su ljudi dolazili i uzimali koliko im je trebalo, a zatim odlazili.”

Abdullah b. Ebu Evfa kazuje da je upitao nekog od ashaba: “Jeste li u vrijeme Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kao ratni plijen uzimali hranu?”, a on mu je odgovorio: “Zaplijenili smo hranu na dan Hajbera, tako da su ljudi dolazili i uzimali koliko im je trebalo, a zatim odlazili.”

[Lanac prenosilaca je ispravan] [Hadis bilježi Ebu Davud - Hadis bilježi imam Ahmed]

Hadis upućuje na to da vojnik, kada je u potrebi za hranom koja je sakupljena kao ratni plijen, može uzeti koliko mu je trenutno potrebno i ne smije praviti zalihe, tj. može da uzme toliko da se nahrani. Uzimanje zaliha tretiralo bi se kao gulul ili utaja ratnog plijena. Prema tome, u utaju ne spada da se uzme onoliko koliko je čovjeku potrebno. Zabranjeno je da čovjek uzme dio ratnog plijena sam, prije nego što ga komandant podijeli svim sudionicima bitke, ali nema smetnje uzeti ono što i drugi vojnici uzimaju, a što ne podliježe podjeli, kao naprimjer voće, hrana.

http://sunnah.global/hadeeth/bs/show/64622